

[ROZGONIĆ *vb pf*

3 sg m praet rozgonił.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Rozproszyć, zmusić do ucieczki w różnych kierunkach [kogo] : Tam nad Donem i Wołgą Tatarów pogromił, Zdybawszy ich bez wieści pobił i rozgonił. StryjPoczqt 333.

Synonimy: rozpędzić, rozproszyć, rozrzucić.

Formacje współrdzenne cf GNACĆ (Errata).

MN